Dr. August Königs

Hamburger

Tropfen

—Proti—

nepravidelnostem

Jater.

Máte bolení hlavy?

Trpíte neztravitelností?

Máte nečistou krev?

—Užívejte—

Drs. Augusta Königa

Hamburské kapky.

Osvědčený lék.

—Proti—

Bolení hlavy

má bezpečný účinek.

—Proti—

Neztravitelnosti

nepředstižitelný.

—Proti—

Nedůhům žaludečním

odporučí jej tisícové.

—Proti—

Krevním nemocem

předpisují jej lékaři.

Lahev hamburských kapek stojí 50 cts., neb pět lahví za dva dolary, na prodej ve všech německých lékárnách, a při objednávce za $5.00 pošle se proti hotovému vyplacení do všech míst Spojených států.

Adresujte:

A. VOGELER & CO.
Baltimore, Md.

známý výtečný prostředek proti

Rematismu

TRHÁNÍ V OBLIČEJI,
BOLELÍ V KOSTECH A OMRZLINÁM
DNĚ, UHRANUTÍ,
BOLESTI V KŘÍŽI A BOKU.

Popáleninám.

ŘEHOTNÝMU KRKU, ODĚŘENINÁM
POMAČKENINÁM, OPAŘENINÁM,
ČERSTVÝM RANÁM, POŘEZÁNÍ,

Bolení zubů

PODEBRANÝM PRSŮM, BOLENÍ HLAVY
BOLESTI V KŘÍŽI,
ROZPUKANÝM RUKOUM,
BOLENÍ V KLOUBECH,
BOLESTI V UŠECH.

všem bolestem které zevnitřních prostředků potřebují.

Lahev oleje sv. Jakuba stojí 50 cts. [pět lahví za $2.00] a jest ve všech lékárnách ke koupi, neb když se objedná ne méně než za $5.00, zašle se vyplacený do všech dílů Spojených Států.

Adresujte:

A. VOGELER & CO.
Baltimore, Md.

Jediný sklad pro Ameriku.

Giuseppe Garibaldi.

(Dokončení.)

Milibrat, která po jmenovaní Viktora Emanuela králem Italským nad tím vzplála, že se v dalších zápasech proti Římu ostře přimíchá Garibaldiho, že se odebral 28. června 1863 opět do Palermo, aby odtud organisoval všeobecné povstání lidu a Říma ze rozmezí. Dne 19. srpna dostyl Katanie a připlul 25. srpna do Kalabrie, kde se mu však postavila vojska královská na odpor, porazila 29. srpna jeho čety u Aspromonte, on sám pak byv na mezi zajat, byl odvezen do pevnosti v Spezzii vězeňu. 5. října však amnestie a odebral se na Capreru. Jeho 1864 cestoval do Anglie, kde se mu dostalo od všech vrstev lidu nadšeného uvítání. Ve válce s Rakouskem roku 1866 jmenovala jej vlády velitelem sborů dobrovolnických, s kterými na hranicích Tyrolských proti nepřátelí operoval až bez všelikého zásoby, aby byv v úhlavním potřebách v bitvy a u jezera Ledro (Lesonce) porazil vítězně se opět na Capreru. V únoru a březnu 1867 konal cesty po Italii a přijeveno 64 k vzdání povstání a odebral se Římu, aby pak sám vlastnoruc pomocí od sebe a od svých zámků uvítal, odebral se do Gendu, kde se odbíral tho zlil kongresu pátel míru, ovšem jeho Menotti však konal mezi tím rozsáhlé přípravy proti Římu. Když pak se konečně přes výstrahy vlády italské na hranice římské odebral, byl nadšeným hrozby Napoleonovi dne 24. září v Aciualunge jat, na Capreru dopraven a tam přísně střežen. Po jednom neúdaném pokusu dovedli přece znovu uniknouti, a přišel v 21. října do Florencie vydal odtud provolání na lid Italský, vyzývaje jej k výpravě proti Římu. Dovezu na to z dobrovolníky na pochod vypustil 25. října papežskou posádku z Monte Rotondo, jen již 4 míle od Říma vzdáleného a zaměřil 2. listopadu přímo na Řím. Na tomto pochodu postavilo se mu vojsko papežské u Mentany na odpor, a rozprášilo pomocí jedné brigády Francouzů a jich chassepotů po divoké bitvě celý jeho sbor, on sám pak byl od vlády italské jat, z počátku ve Port Varigno ve vězení, avšak již 25ho listopadu na Capreru propuštěn, kde žil v zátiší až do dne provolání Francouzské republiky [4. září 1870]. Po této události povolala stísněná Francie starého válečníka opět na bojiště, a sice ten tokráte proti Němcům. Francouzská vláda národní obrany jmenovala jej vrchním náčelníkem všech nepravidelných sborů francouzských, a 14. října 1870 přibyl Garibaldi do Besançonu, aby tam přijal svěřené mu komando. Francouzské sbory byly však tou dobou již tak zmalátnělé, a jich výzbroj tak chatrná, že se Garibaldi brzy vzdal všech nadějí na jakýsi zdar, a když i armáda Bourbakiho byla nucena přestoupiti na území švýcarské, vzdal se i on po ztracených bitvách u Autenu (7 prosince) a u Dijonu [12. ledna] dne 3. února svého komando, načež dne 16ho února jeho sbory rozpuštěny byly. Byv na to zvolen do franc. národního shromáždění v Bordeauxu, poděkoval se i za toto vyznamenání, a odebral se zpět na svůj tichý ostrov.

Však čilý duch jeho nezahálel a ani mečí odpočíval, péro dávalo občas známky jeho života. V. r. 1874 zvolen byl za poslance do sněmu z okrsku Říma. Objevení se jeho znovu v životě veřejném provázeno bouřlivým uvítáním. Když na cestě do Říma přistál do Civita. Vecchia, uchystána mu skvělá ovace. Však nebyl již tím bujarým mužem. Za několik roků posledních schromen byl dnou a rematismem, tak že jen s pomocí berel mohl kráčeti. Jestli cestou vítán byl všele, neznalo nadšení obecenstva římského mezí, když do bran jeho vstoupil. Zprvu mírnil se, později však choval nevoli k vládě. Vzal si do hlavy prosazení návrhu, aby pro řeku Tiberu upraveno bylo nové řečiště, tak aby se zlepšil zdravotní stav Říma. Ministerstvo s návrhem tím odkládalo, což omrzelo Garibaldiho, tak že ostře proti vládě vystupoval. Aby pojmouti mohl dlouholetou hospodyni svoji Francescu za manželku, zakročil koncem let sedmdesátých o zrušení sňatku s dcerou markýze Raymondi, s kterou r. 1850 byl oddán, ale jen na krátko žil. Markýza tehdy sama se mu za manželku nabídla, předstírajíc, že zahořela láskou k němu pouze pro jeho lásku k vlasti. Jak zmíněno, sňatek ten nebyl šťastným a po krátké době rozloučil se s markýzou na vždy. V roku 1879 zamítnul soud turinský žádost jeho o rozvod s markýzou, však appelační soud dne 14. ledna 1880 zvrátil rozsudek ten a 10 dní později odbýval se sňatek Garibaldiho s Franceskou. Koncem téhož roku vstoupil opět na pevninu italskou a sice v Ženevě. Přicházel aby vymohl svobodu svému zeti, ale nepřicházel s prosbou, nýbrž, s čelem smělým. Zeť jeho, Stefano, zatknut byl při demonstracích Mazzinských v Ženevě, obviněn jsa, že nesl rudý prapor s provolávaí slávu republice. Byl vržen do vězení StAndrea. To pohoulilo tak Garibaldiho, že vzal se mandátu. "Nemohu," psal svým voličům, "býti déle čítán mezi zákono-dárce země, an svoboda tak se šlape v prach a zákony používají se pouze tak, aby nimi zaručena byla svoboda Jesuitům a nepřátelům Italie." Syn jeho Menotti následoval příkladu otce a též vzdal se mandátu, však Římané nechtěli dopustiti toho a když přání Garibaldiho vyhověno, vzali otec i syn své odstoupení zpět. Dne 3. října přistál Garibaldi v Zeneva a tlady ot dvaly se vyvlastnit. Však uvítání odbylo se v úplném klidu. Chorý stáře byl již tak odlitý, že mohl sot jíti sot k zástupům mluviti. Na nedělních vysoko byl z pět stavu a nebo do přístavu zeti svého. Po tří dnech ustavil se po vestě tvůr, že mohl vlasti zeti svého uvítávati. Vlada odtlila Cantoni i ostatním v demonstracích zdůstatnění mírot. Pak navštívil jistě Milán, kde odbýváno byla slavnost oslavení pomníku padlých u Mentany. V kraj zhotel po ctyř rok na ostrově svém. V lednu tohoto roku vyhlásil se na cestu do Neapole, kde i očekáváno každé hodiny jeho dnetí a odmrtvou nalétla, aby denat podivetny byly zprávy o smrti jeho. Když Francie stanovila Tonis rozhodl se na st Garibaldi velice. Pod jednou podmínkou Francie a před povídal trvá pět republiky tě. V epistolatelství nevyjádřat valné. Hrobky: "Malá na telnu v XIX. století" a "Dobrovolníků Cantoni" nanalezly ohlasy valné.

Cizí jména v naší mluvě.

Kaneplic. Pojednání pisé Svatoňovo ve pražské "Osvětě" o skloňování cizích jmen v českém potlačí nad "Svornosti" rozepetí se o tom plné mínu v článku k našim českoamerickým poměrům, a nad "Dle Listů" následuje v zápětí se stejnému tématu. Ze všeho co napsáno o tom ve jmenovaných tech časopisech, vyvítá zajisté předvším tolik, že bychom v duchu naší česko-slovanské mluvy cizí jmena sice skloňovati měli, tak jako skloňovati je jazykově starožlanství, avšak že to venkoncem nejde; pročež rozumí se ta se to důsledně provádíti nelze. Myslíme že nynější snáze ve vývoji českého jazyka klonit se tíž, pokud větší mnohem, k otírání zbytečných forem a souhlasné s redakcí "Svornosti" soudíme, že obory našich výtečníků Šafa i ka a Čelakovského, jakoby tím jazyk český blíž vl jakou zkázu bral, jsou dostitno přehnané. My vůbec to všeobecné skloňování nepovažujem za velikou přednost jazyka našeho, z níž bychom se těšiti měli, jako Čelakovský ve své Srovnávací mluvnici; jest to spíše pouhá nutnost které podrobiti se musíme. Bohatost forem jest sice jistou ozdobou jazyka; ale kdo bude tvrditi, že anglička při své velké chudobě ústrojné nemela krásy? A právě ta velká otřelost a jednoduchost forem velice přispívá ku rychlému šíření anglického jazyka, který všechny řeči ústrojnější (na př. němčinu) ku polivu rychle zahlazuje, kdekoli se s nimi živě stýká. —

Jako nás v Americe okolnosti vedou k tomu, abychom od důsledného skloňování cizích jmen upouštěli, podobný účinek jeví i ve vlastech našich rostoucí platnost a širší užívání jazyka českého. Přes veškerý odpor filologů například stalo se obyčejem, ponechávati v adresách jména míst ba i osob bezvěcho sklonění. Píše-li se, dejme tomu: Pan Karel Polen; spálená ulice č. 10, Praha, — tu každý Čech rozumí, že psaní patří panu Karlu Polenovi v čís. desítém na spálené ulici v Praze a není třeba přivléci do adresy celý ten skloňovací krám; zároveň ale též nemůže býti nikdo v pochybnosti o tom, sluje-li adresát Polen nebo Poleno. Mimo to může se zajisté právem žádati, aby na každé poště v Čechách ba v celém Rakousku znali jmeno "Praha", však nelze žádati, aby se všude vyznali též v české mluvnici a uměli to jméno skloňovati. —

Že tedy záchova cizí jména, s nimiž nám zde v Americe neustále činiti jest, dle pravidel našeho jazyka skloňovati není lze, v tom jsme srozuměni. Redakce "Svornosti." pokusila se o nástin pravidel, kterých by snad šetřiti se mělo, — totiž, kdy skloňovati by se mělo a kdy ne. Leč pravidla ta připouští tolik výminek, kteréž sestaviti se nedají, nýbrž zase jen dobrému zdání jednotlivce zůstaveny jsou, že z "pravidel" všeobecných konečně snad mnoho nezbude. Zůstane asi opět jen při pravidle zcela neurčitém: skloňujme kde možno a kde to nejde, nechme toho. Poněvadž ale, jak "Svor." v pravdě podotýká, není toho neurčitého pravidla se posud v listech česko-amerických valně nešetřilo, nebylo nikterak zbytečno, o té věci pojednati. —

1. "Všechna jména cizí, která mají koncovky podobné koncovkám českých jmen a kde by nemohlo povstati žádné nedorozumění, skloňujme dle vzorů českých jmen podobné koncovky, beroucí ohled na rod a číslo jména cizího." (Svor.) Ano, to jest správné. Kdybychom na příklad místo "Z Iowy do Floridy" napsali "z Iowa do Florida," bylo by to hrubé a urážlivé rušení forem našeho jazyka. Již sám cit žádnému Čechu nedovolí mluviti nebo psáti: "Pojedu z Washington do Chicago a potom do Omaha," nýbrž bude v duchu mluvy naší skloňovati: Pojedu z Washingtonu do Chicaga a potom do Omahy. To tím spíše, poněvadž Chicago a Omaha ani nejsou jména anglická, nýbrž indianská, a my máme totéž právo přisposobiti je dstrojí svého jazyka, jako Angličané. O "Texasích" jsme v pochybnosti. Poprvé, nevíme slušno-li množnému zakončení cizího jména přivěsiti ještě mnohé zakončení české, aby potom mělo dvé plurální koncovky. V Praze navykli si mnozí novináři psáti Times-ů, Times-ům ap., vypátravše náhodou že "Times" jest počtu množného a navěsivše mu tedy ještě množnou koncovku českou, až v samé angličině jména "Times" se jenom v jednotném čísle užívá, neboť se vždy rozumí "The Times newspaper." Žeby Kansas a Arkansas byla jména jednotné, jak Brer. píše, jest omyl. Jsou původní jména množná, jako Texas a chceme-li s prevítla do Kansasu, v Arkansasu, můžeme také říkati "do Texasu," jak pomal se zvyku jest. Nechceme mít zbytečné obtíže s "Texasy" ani "Texasím" na dobrém jednou obětovat.

Jistou, která chápati se nedají pro jejich zcela nedobré koncovky, nebo pro jich množné tvary, nebo proto fory ustoupiti povinno nemotorného a i nesrozumitelného, zkrácení bez změny. Na příklad uvádí Brer. jména: Ohio, Saginaw, Wandsborough, Choctaw, Chesnu, Osage, Cambridge, Chelsea, Dubuque, Kickapoo, Tippecanoe, Los Angeles, Cuyuse Chetti, atd. Navrhuje-li k nim koncovky českého skloňování, mínu z nich utíhnul se stávky v pismu a zůstaveny se vyhovení! Tím zůstáti bychom do vej hnili "nerozumnosti s nesrozumnosti", pouhé slovo hnili p. Brotanek ve svém pojednání. — To jest důvod, ale že to pomalinu jest vesmír tlrvá pole Illinoisu jednotlivce, vyvítá na první vše. Mluvíme-li příklady uvádí se dobré zbytí Rochester [do Roctna, v Rochestr, za Rochestrem] dále se vyjádřeni (rocha, v rochu, za rochem); jiné uvádí se bylé zachovati jméno na tomto zmínky, dále se jsou. Zvyk a libozvyk bude vždy dosaditi se v jednotlivých případech svého pravá. Totéž platí o jmenech sloučených [St. Paul, St. Louis New York atp.] jak rod. Brer. vyvolává případně. Zvyk a sluch bude to ani vždy jednoznačí vždyť. Jedíme do "New Yorku" nebo zcela po česku "do Nového Yorku", avšak do "St. Paul", — neboť není zní mistrův se obvyklým zvykem. Říkati do St. Paulu neb do Svatého Pavla; a kdyby všichni profesoři jazyka českého hlasky hodí do nás posílali, my o Sv. Ludvíku ze chceme ani slyšet. Říjen v dobré vůli se St. Louisem, tak jako se San Francisco a New Orleansem. Toto poslední jméno není množné, jak podotýká Brer. Svornost, nýbrž jednotné; jest původu francouzského a říká se La Nouvelle Orléans. Se jménem Illinois není obtíže, neboť hodí se dobře mezi jména mužská končící souhláskou, z nichž uvádí bohatý list, Maryland, Vermont, Cleveland, Wisconsin, Michigan, Boston aj. Ta sklánímé pohodlně dle vzorů českých a Illinois též. Obyčejně vyslovuje se Illinois, často "Illinoj," nikdy "Illinoa."

3. Jmena ulic a okresův zajisté dlužno nechati beze změny, necheme-li spůsobiti babylonský zmatek; ač přikmeli o jistém dobře povědomém okresu, nebude se škodou, vyjádřímeli se zcela počesku, na příklad: usadil se v okresu racinském, žil v okresu kewaunském, — kdykoli česká ta forma vůbec jest možná. Též se nám zdá přiměřenější řekneme-li: bydlí na Canal Street, nežli na Canal ulici, Broad ulici, Main ulici, — anebo na ulici Canal, na ulici Broad, na ulici Main. To jsou opravdu nestvůry. Číslované ulice mohou ovšem pohodlně zůstati "ulicemi." Avenue je ovšem "třída", však překladu neradno zde užívati.

4. Souhlasíme i my, aby koncovky "ová" a "ova" při cizích jménech paní a slečen se podržely a přivésily, kde toho srozumitelnost vyžaduje, čemoci oddělovací čárky, jako: paní Raleighová. Vynecháme-li však ty české koncovky, pak píšme Mrs. Raleigh, Miss Martineau, jako Angličané píšou Herr Teufelsdröck, Frau Materna, Mons. Crapaud. —

"Děl, Listy" zmiňují se o hustých poklesech mluvnických, jež se v časopisech česko-amerických vyskytují. "Their name is legion." Snad se může novináři prominouti, jestli při tom hromadném a kvapném psaní se vždycky přesně nevyslový; leč vypadá to časem, jakoby některé listy poklesky mluvnické a slohové schválně a se zálibou pěstovaly. Žel, že novinář česko-americký mívá zhusta špatné vzory na žurnalistech pražských. Tuto klademe malý příklad z vynikajícího časopisu pražského, jenž píše: "Poslanec Adámek uchopil se tíkráte slova a počínal si jako poslanec který nechápe se slova jen pro zevnější dojem. Podařilo se mu proraziti i jeden dostatečný návrh," atd. — Rádi bychom věděli, uchopil-li slovo vždycky za pacesy nebo za oras, že mu pokaždé uklouzle a musel chopiti se ho tíkrát; též bysme rádi věděli, jak vypadal ten ubohý dostatečný návrh když ho "prorazil." To již snad nejsou omluvitelné "slips of the pen", nýbrž povážlivé barbaření jazyka, jehož by se spoň "studovaní" žurnalisté dopouštěti nemělí. Poslouží-li rozprava nynější k tomu, aby noviny česko americké dbaly trochu více přesnosti jazykové, D. Listům bude z toho hlavní zásluha.

Zrůst nervósnosti. — Nervósnost jest neduh velmi zrůstající. Jestli není jiného neduhu tělesného, jest příčinou obyčejně špatné zažívání. Hostetterova žaludeční hořká jest zvláště vydatný lék v případech nervósnosti, působuje nejprvé na žaludek, vracejíc mu čilost, povzbuzuje k vymýšlování šťávy žaludeční, přemáhajíc nepořádek v těle pocházející z nestravitelnosti a napravujíc ochabnutí sil svalů i nervósní symptomy které toto působí. Obnovenou činností trávicího ústrojí, vrací se upokojení čivů, zrůstající nemocnost odpočinku se odstraní, klidě mysl nahradí se pocitem vesloutí a chuť k jídlu se navrátí. Lék ten jest jistý a bez námitky a může se též naň spolehnouti, že přemůže a zabrání střídavé zimnici, žlučnatosti a zácpě.

Pány jednatele

kteří pro náš monitor nob vůbec částky v rukou chovají prosíme o nenáhlé zaslání těch zmítek, ač nutně potřebujeme.

DROBNOSTI.

¶ Jakýsi Mareš ze St. Louis neví již jaké lží si vymýšleti, aby nás přinutil k tomu, by jsme jej za povlimnutí hodna uznali. Tak opět píše v D. L. "Když kdo co napíše red. F. Z. k němu obhájení, to se netna v koši, když ale někdo napíše nekoli na toho "chlapa" ze St. Louis, v ochranu vyplat tím celé dempen lisu vrbo." — Čtenářům našim známo, že ostra tiskárna jsme pohybelli jednoru toho člověka. Pokrok Západu. — totiž jsme (myslíme le jednoru) dopisem ze St. Louis v kterém vítaní p. dop. o něm pod, před rokem jsme jej se 4 lži uvítáli a před očekáva tjiny jsme zmlkli o něm ušlali. To je vše. Dodatmi k tomu, že nemáme tvrdit nevíti není jedno jmé na člověka, jemuž by jsme byli odepřeli vzdělávání jakéhokoliv jeho obhájení, pak nemají Čechové, že jest po pátí uvítáním ze lži. Nezáleme člověka toho a nic nám na něm nezáleží, ale upozorňujeme, jaké každý partizé člověk musí, kdyžjen lhůtou, tím spíše takovým, jehož jsme z tolika lží uvítáli a co dráte lže pomocí dělá. Nyní snad, když toho dosíhl že jsme si jej pevnili, tudíž opakujen, zalezo do díry a nezajímeme díra vidíme ti na něm.

¶ Rhode Island Island tomuto se, že třeba byl nejmenším v Unii, jest přesto nejhustěji obydlen. Čítá totiž skoro 255 obyvatelů na čtvereční míli. Po něm následují po řadě Massachusetts, New Jersey, Connecticut a New York. Mimo těchto nemá žádný jiný stát 100 obyv. na čtv. míli. Rhode Island měli pouze 1,085 čtv. mil, má 60,250 osob a 41,388 přibytků.

¶ Náš president jest velice důtkliv! Nechce prý zavlastu Masonovi udělit milost za dodivoti Guiteaua, neboť prý by to tohoto musilo bolestně dotknout vědomí, že Mason, který mu na život sáhnouti chtěl, nalezá se na svobodě.

¶ A teď bude v New Yorku nový soud o dědictví Vanderbiltovo, totiž C. J. Vanderbilta, marnotratného syna starého Commodora, kterému tento odkázal pouze nepatrné jmění v poměru k dědictví jeho druhému synu zanechal. Tento C. J. Vanderbilt, nikema s marnotratník, způsobil nedávno samovraždu a zanechal po sobě zbytek toho, co na svém bratru z dědictví otcova vysoudil, $600.000. V poslední vůli zanechal své matře pouze $1000, a čímž tato není spokojena a snaží se docíliti zvrácení poslední vůle bratrovy a "přimlčenější" rozdělení.

¶ Poslanci v kongresu z Milwaukee, p. P. V. Deuster-ovi, povinni jsme díky za objemnou celoroční zprávu odboru hospodářského za rok 1880.

¶ Garibaldi byl jako každý z veleduchů, svobodomyslný. Minulý rok napsal co odpověď na jistý dopis: "Milí přátelé: Člověk stvořil boha, ne bůh člověka." Při jiné příležitosti se vyjádřil: "Co se mne týče, já považuji za proroky a zvěstovatele náboženství ty muže nadané, kteří objevili věčné zákony přírody: Koperníka, který objevil že země se pohybuje; Galilea, kterýž dokazoval totéž; Keplera, který změřil planety atd. Pro mne jest tré neobsáhlostí: Prostora, čas a hmota. A kněží, ti jsou škůdci již pro zásady jež káží; mluvím o kněžích všech věr."

¶ Krutě stihá osud rodinu Konečkovu u Toledo, Iowa. Paní Kavalírová, [dcera p. K.] oznamuje nám nyní opět smrt jedné ze svých sester. Vyslovujem ubohé rodině naši nejhlubší soustrasť.

Pro domácnost a hospodářství.

Na spáleniny a opaleniny jest nejjednodušším, nejpříležitějším a nejvydatnějším prostředkem soda, které se v každé americké rodině k pečení užívá. Soda se ve studené vodě buď sama, neb s trochem rozpuštěného kafru rozpustí a hadřík neb i jen pijavý papír v ní smočený, na opaleninu neb spáleninu přiloží a roztokem tím stále vlhký udržuje, tak aby neoschnul. I při značném popálení neb opalení zmizí bolesti ve čtvrt neb nejdéle půl hodině, ba i dříve. Jestli popálení značné na noze neb ruce, jest nejlépe do džbánu neb kbelíku vody hojně sody rozpustit a dá do ní ponořiti; neb může se celý smočeným v roztoku hadřík obvázati a stále roztokem polévati. Mluvíme ze zkušenosti ve vlastní domácnosti, odporučujíce tento jednoduchý prostředek, který jest tím příhodnější, an soda je v každé domácnosti po ruce, a může mikem připravena býti.

Oismování větviček ovocných stromů. Nesou-li stromy ovoce, zlámou se letní výhonky v červnu nebo v červenci dva až tři palce nad dolním koncem, aby na kůře viseti zůstaly; tím se bujnost poněkud utlumí, kdežto vyřezáváním se podporuje. Zbylá oka živoří jen, čímž podporuje se úrodnost. Stromu lámáním nikterak se neuškodí; že většina větviček uschne a odstraněna býti musí, rozumí samo sebou. Lámáním zahubí se též mšice, které se na spodní straně listů zahnízdily. Lámou-li se větvičky v červenci a srpnu, nemusí se v letě vyřezávati. Lámati se mohou větvičky na všech stromech jak vysokých tak nízkých. Při ovoci peckovitém je toho méně třeba, poněvadž stromy obyčejně úrodny bývají.

[Pr. Hosp. Nov.]

Jak vařiti rýži. — Pojednali jsme minule o rýži a její zdlivnosti. Dodáváme k tomu ještě, že ne každá kuchařka dovede rýži vařiti. Obyčejně vaří se s mlékem, však i bez mléka nechá se chutně a dobře připraviti. Když tím způsobem se vaří, nesmí se díti mnoho vody a musí vaříti se v nádobě těsně pokličkou uzavřené, tak aby se vlastně v páře vařila až když skoro vařena, odstraní se poklička, aby se pára odpálila. Mezi rýži takto vařenou v páře a rýží vařenou ve vodě jest tolik rozdílu, jako mezi moučnými rosy vyparými tenčaty a "bojnatými".

Co lze sázeti v červnu. — Ti jenž mají čas pracovati v zahradě časně z jara, nemají obyčejně nejtěžšího prospěchu ze své zahrady. Jsou mnohé zeleniny, které z dobrým zdarem i později sázeti lze, tak že mohou jich čerstvých a mladých po celé léto požívati. Na příklad sladká kukuřice; vkrouzkatém sázením této lze si mladé klasy až do mrazů zachovati. Mnohé odrůdy teplejšího pásma, jako Lima fasole, melouny atp. lépe jest vyní sázeti, když teplejší počasí zavládlo. Mekev, kedlubny atp. též lze vyní sázeti a tak mladých sušu až do zimních mrazů požívati. American Agriculturist.

Co udělá kvat kuje. — Jeden mírem zkušby zdrojů přín hosp. časopisu American Agriculturist. — "Minulý rok, když jsme vozili hnůj přes pole kde jsme později sázeli kukuřici, setkala se dostat kuje cestou z kujetím. Když jsme pak sázeli kukuřici, přikrouť jsem dobrý takové k mnoho místech. Ač ve tři místech, kde kuje byla kvat, pozorovat jsem si kolikrát zasazení, ku které hnůj přitrouť byl. Když se kukuřice okopávala pozorovali jsme že zasazice k stuhé hnůj byl přikrouť, pořaty mnohem bujnější, měly tmavější barvu a při třetím okopávání byly o 6 až 12 palců vyšší než ostatní. Při sklizni shledali jsme, že každé stéblo mělo 2 pěkné, velké klasy, kdežto ostatní neměla průměrem jeden dobrý klas na stéble. To vedlo nás k přemýšlení a pátrání. Ten druhé kuje dal kořenům kukuřice dobrý vzruch, právě tak jako dobré kvasení dá vzruch dobrému zrnku jehněte neb telete; kořeny pronikly dále a hlouběji na vlc strany a přinesly více potravy i vlhkosti. Stonky majíce více potravy, předstihly okolní. Řádky byly 3½ stopy od sebe a kukuřice se 3 st. od sebe v hálkách, asi 4000 hrstků na akru. 4000 hrstí kuje je asi 6½ bušlů, totiž dvě velké fůry. Každý si může vypočítati rozdíl mezi 6 velkými plnými klasy kukuřice z každého hrobku a méně než třemi z hrobku, 1 výlohu za hnůj, v porovnání ku zmožené sklizni. Ořání, semeno a okopávání v obou případech zůstane stejné. Vše co řeknu jest, že každý hrobek kukuřice který letos na sázím, bude obsahovati aspoň hrst kuje."

Slepice požírající vejce. — Když slepice požírají vejce snášené, jest to velkou škodou. Tomu obyčejně zvyknou, když musí být zavřeny v malé ohradě. Majíli dpluon vůli, zřídka to činí. V tomto případu jako v mnoha jiných, lépe jest předejíti vzniku zvyku toho, než pak jej zameziti. Zvyk ten vznikne u drůbeže následkem nedostatku živočišné potravy. Slípky volně běhající nachytají si dost červů a jiného hmyzu. Jinak jest s těmi, které v úzké prostoře jsou zavřeny. Těm musí se potrava taková poskytovati, neboť jinak nejen že naučí se vejce požírati, ale také tolik nenesou. Dobrou náhradou za potravu živočišnou jest mléko; kde to není jim možno dávati, odpadky od řeznika neb rybaře. Jestli mají živočišné potravy hojnost, nezvyknou požírání vajec neb odvyknou mu. Pro tvrdošíjné případy jest však pouze jedna pomoc—sekerka na krk. — American Agriculturist.

PRŮJEM A DYSENTERIE jsou snad nejobyčejnější z našich každodenních nemocí a skoro každý má nějaký svůj zvláštní prostředek proti nim. Náš jest Perry Davis' PAIN-KILLER a jelikož už asi jsme jej po mnoho roků, nutíme jej též odporučiti. Prodává se všude.

Všem Čechům v Nebrasce.

Dovoluji si upozorniti všechny své krajany po celé Nebrasce, že jsem přijmul zároveň při pozemkovém obchodu též hlavní jednatelství českého odboru při chvalně známé společnosti omahské pro pojištění koní a dobytka proti všem pádům, nemoce, nehody, zabití bleskem, ukradení atd. O prospěšnosti pojištění toho není třeba řeči. Případy pádu dobytka a úplné ztráty buď nehodou, buď ukradením, nemocí neb zaběhnutím jsou tak četné, že každý rozšafný rolník musí uznati prospěšnost pojištění. Za malou výlohu roční může každý se proti škodě takové zabezpečit a v pádu škody plnou náhradu obdržeti. O společnosti samé, o její spolehlivosti a solidnosti, netřeba mi šířiti slov. Úředníci společnosti té jsou nejpřednější, a nejvážnější občané města Omaha a jejich jméno jest dostatečnou zárukou za solidnost.

Přijímaje hlavní jednatelství pro české oddělení této společnosti, oznamuji, že na svých cestách v zájmu společnosti navštívím čas od času všechny české osady v Nebrasce. Však ti, jenž by nechtěli s pojištěním odkládat a přáli by si svůj dobytek ihned mít pojištěný, nechť dopíší na mne pod níže uvedenou adresou a dostane se jim veškerého vysvětlení a objasnění.

V. L. VODICKA.
B. & M. Land Office
Omaha, Nebrask

Ohlášení.

DO OKOLÍ SCHUYLER!

Tímto dáváme naším milým přátelům zvěstovat, že jsme náš mlýn zastavili již od dlouhého času, ale každodenně přijímáme vydělávání do mlýna a nadarmo, což i nám nemilé jest. Tedy tímto dáváme vědomí, že nemelem, ať celý mlýn do pořádku dle toho nejnovějšího způsobu dáváme a tak beze jak hodnou hotovi, tak dáme zase vědomost v tomto letu, že se mele. Pak vždy a ochotně každému poslužíme k jeho spokojenosti, neb mlýn náš bude vlast nejlepšími stroji, dle nejnovějšího vynálezu zařízen.

U veškeré části se znamenáme

A. Dvořák,
S. Dvořák,
R. Dvořák.

Nové zboží! Nové ceny!

Groceria, stříhané zboží, boty a střevice, klobouky a čepice, zkrátíš velká zásoba zlamaných klobouků, u V. Malý-ho ve Schuyler, Neb. Za vejce a máslo se platí vždy nejvyšší tržní cena.

DO SCHUYLER, NEB.

Kovářská a kolářská dílna.

Oznamujeme vlasu mlýna kujeme s ph. mlýnkem, že máme velkou zásobu vlasu kuje [illegible] Kolárovina i [illegible] dílu. Podrobné jsme vždycky hotovi, podkovujeme kolárovi, [illegible] na [illegible]. Vše [illegible] k [illegible] [illegible]. Za prací se v kolárně [illegible]. Dostanete, že [illegible] k [illegible], [illegible] [illegible]. Zůstáváme se v [illegible].

BRATŘI HRUBESKY.

POZOR VE SCHUYLERI!

Kdo chce vosel [illegible],
Musí pivo pítí!

HOSTINCI
Adolfa Vávry.

Ten má vždy pivo jako mateřské mléko i kvarty jako boty, hojnou si sobě kořalku, které zvláště na kvarty a galony levně prodává, a dontelky nejlepší na světě.

☞ Ku pohodlí potahů přespolních velká maštal.

Všem rád s a ochotou posloží
ADOLF VÁVRA.

POZOR VE SCHUYLERI

Dobře jíti, dobře pít. To jest dobré hostyti
A kde to chce, musí k

J. JANEČKOVI

DO SCHUYLER, COLFAX CO., NEB.

Mám vždy v zásobě vše co nejlepší. Pivo jako mateřské, schuylerské i milwaukee; kořalku z Kentucky, kterážto jest v celé zemi za nejlepší uznávána; víno z California, které ve velké míře vždy nakoupím levně za hotové a mohu levněji prodat než kdo jiný. Mimo to nejlepší havanské cigary, dobré české strava a čistá postel, jsou u mne k nalezení a pro ukázání chvíle stojí tu pěkný kulečník, rozličné jiné hry, ani harmonika a jiné jaltemosty nevyjímaje. Pro potahy všechněch mých krajanů mám teplé stáje k dispozici. Vlasu, v mém nedlouhé nalezne každý co jen chtí. Proto krajané, domácí i kteří cestujete, neopomeňte nás navštívit.

J. JANEČKA.

DO SCHUYLER A OKOLÍ!!

M. F. Bednář,

SEDLÁŘ A REMENAŘ
ve Schuyler, Neb.

Odporučí služeb a výrobků ch všem ve dálku.

Jos. Zerzan.

VEŘEJNÝ NOTÁŘ
—a—
Jednatel pojišťovací
—ve—
SCHUYLER NEB.

Prodává přeplavní listy. Obstarává šetení ní listky pro Ameriku i Evropu. Vymáhá peněžité podíly z Čech, Moravy a vůbec ze všech míst a měst v Evropě. Zadává o home steady; vyhotovuje zápisy, kontrakty, mortgage, smlouvy a jakékoliv úřední písemnosti správně a spolehlivě.

DO SCHUYLER A OKOLÍ!

Dáváme tímto v známost, že jsme otevřeli obchod v místnosti p. Lapáčka, vedle hostince Vávrova, kdež máme na skladě

Kamna a všeho druhu zboží železné a plechové

do oboru toho náležející. Prodáme lacino hotově, an vše za hotové a lacino nakoupili. Přijďte se přesvědčit, prvé než jinde koupíte.

Naše motto: Malý výdělek, častý prodej.

Poroučejíce se v přízeň ct. obecenstva, znamenáme se v úctě,

Svatek & Kubík.

Schuyler, Neb.

Peníze
Peníze!!
Peníze!!!

Půjčuji peníze každému na dobrou hypotheku, totiž na morgič, na 3 až 9 roků, pod dobrými výminkami a levnými droky.

Farmy! Farmy!

Mám na prodej farmy všeho druhu; malé, velké; vzdělané, nevzdělané; dobré i laciné; za hotové i na čekanou; jak si jen kdo přeje.

Vyhotovuji zápisy, kontrakty a všechny úřední písemnosti. Písárna v radnici ve Schuyler. JAN LAPACEK,
Okresní klerk.

První Český

Sklad prken
a dříví.

Nížepsaní oznamují tímto, že mají na skladě velký výběr stavebního dříví, všeho druhu, dvéře, okna, vápno, papír a vše do oboru toho patřící. Naše motto budiž:

Malý výdělek a častý prodej.

Doufáme, že krajané naši nás svou přízní poctí a že nebudou kupovati u Angličana, když u nás koupí za tu samou cenu a dříví lepšího druhu. S úctou

ovotný a spol.

Český hostinec
—ve—
Schuyler, Neb.
JAN FALTYS,

všem rodákům oznamuje a zároveň ujišťuje, že jedinou a hlavní snahou jeho bude, počovati o to, aby každý host tu úplného uspokojení nalezl. Nechci se v oznámce vychloubati, co je vše v mém hostinci k nalezení, ale pravím pouze: Navštivte mne jednou a já přičiním se, aby se vám zalíbilo opět přijíti.